

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 48. Epistola Nicolai Mystici.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X.
A. C. 912.
calamitate correptus copiosum sanguinem per nares & ureteres ejecit, & bi-
duo post, Dominica, septima Junii anno
912. animam reddidit. Tunc igitur Con-
stantinus adolescentulus septennis solus
Imperator salutatur. Dicitur est Por-
phyrogenitus, quod in Palatii Constan-
tinopolitani cubiculo, Porphyrite orna-
to, quo Imperatrices ad pariendum con-
cedere solebant, in lucem editus fuisset.
Constantinus annis septem sub cura Zois
matris suæ, & septem Tutorum, quos
ei moriens patruus Alexander dederat,
& quorum præcipuus Nicolaus Patriar-
cha fuit, regnavit.

Cang. C.P.
l. II. p. 120.

§. XLVIII.

Epistola Nicolai Mystici.

tom. 9. Conc.
p. 1264.
Ap. Baro. to.
II. Append.
Nicolaus ad Romanum Pontificem de-
dit Epistolam, in qua, postquam
quartas nuptias Leonis Imperatoris, &
quam duram ipse persecutionem passus
esset, retulit, de nimio Legatorum Ser-
gii Papæ rigore conqueritur. *Cunctis*
videri poterat, inquit, Legatos ad hoc
unicum Roma advenisse, ut nobis adver-
sarentur. Verum enim vero, quandoqui-
dem sibi Primatum in Ecclesia tribue-
bant, eorum fuisset, in hujus causæ ad-
juncta omnia diligentissime inquirere, &
ad Papam deferre, non vero consentire
damnantibus Patriarcham, nullius crimi-
nis

nis reum, nisi quod incontinentiam Principis detestaretur. Nec adeo mirandi locus est, quod duo tresve viri tam facile decipi potuerint; quis vero patienter ferat, Occidentis Præsules, non cognita causa, sententiam injuste latam suo suffragio confirmasse? etenim obtendunt, ut a quibusdam accipio, dispensatum fuisse. Quasi vero per dispensationem Canones violare & Principum lasciviam approbare liceret. () Dispensatio, nisi fallor, Dei Misericordiam imitatur, & Peccatori surgere volenti manum porrigit, nunquam autem indulget, ut in peccato, quod admisit, perseveret. Forsan quis dicat, de Matrimonio hic agi, non de fornicatione. Ain vero Matrimonium, libidinosam commixtionem cum quarta muliere? Cur ergo Canones ab Ecclesiae Communionem repellunt hujusmodi culpæ reos? cur conjunctionem istam vocant pruritum belluinum, & modestiæ humanæ limites excedentem? Attamen ita fit apud Romanos. Saltem sic audio, sed nescio an majori laude vel probro vestro. Dicunt enim, apud vos viro licentiam fieri,*

K 5 ut

(*) Fallebatur Nicolaus; cum nullum ex-
 tet præceptum Divinum, nec etiam Canonicum
 saltem in tota Ecclesia receptum. Legatur Car-
 dinalis Gotti in Theol. specul. tom. 3. fol. 559.
 & 60.

Sæculum X. ut quartæ, quintæ, sextæ mulieri sine
 A. C. 912. termino usque ad tumulum conjungatur,
 vosque tantam dissolutionem verbis Apo-
 1. Cor. 7. 9. stoli excusare velle; melius esse nubere
 quam uri. Sed non attenditis, quod di-
 serte solis feminis (*) secundas nuptias
 ob sexus fragilitatem indulgeat.

Tum Nicolaus adducit Textum S. Cle-
 mentis Papæ, quartas nuptias damnan-
 tis. Sed eum ex Opere apocrypho
 hausit.

Probat deinde, Principes nullo gau-
 dere privilegio, nec a peccato magis quam
 privatum quemque eximi, & subjungit:
*Hæc tamen scribens nolo te impellere ad
 damnandam Imperatoris vel Antecessoris
 tui Sergii memoriam. Nam ambo ex
 hoc mundo egressi Supremi Judicis vul-
 tum subierunt. At Imperator, prius-
 quam ex hac vita discederet, agnovit er-
 rorem, deflevit culpam largiter fundens
 lacrymas, veniam delicti a Deo petiit, me
 potissimum exhortante & preces præeun-
 te. Aderam enim morienti, postquam
 me ab exilio revocatum, Ecclesiæ meæ red-
 diderat. Illi vero supersunt, sancte Pa-
 ter, illi merito a te castigandi sunt, qui
 sparsis calumniis Ecclesiam nostram tur-
 barunt,*

(*) Ratio, quam S. Apostolus dat, est uni-
 versalis; *Melius est nubere, quam uri.* Male
 igitur, exclusis viris ad solas feminas trahitur.

barunt, & me ipsum de Sede mea dejece-
runt. Tuū officii est hoc perficere, hoc
Dignitas tua, hoc Sedis Romanæ honor
postulat. Id ipsum Imperator, qui bodie
rerum potitur, a te expectat, Palatii sui
Magistro ad te misso. Id ipsum ut fa-
cias, nos omnes obtestamur. (*)

§. XLIX.

Summi Pontifices.

Ex hac Epistola dispicimus, Sergium III.
Papam jam tunc fati functum fuis-
se; unde conjectura est, eam datam
fuisse ad Sergii III. Successorem, Ana-
stasium III. Romanum, Luciani filium,
qui a mansuetudine, qua subditos rexit,
commendatur. Sedit autem non plus
annis duobus & duobus ferme mensibus.
Successit Anastasio Lando, quem, cum
sex mensibus & diebus duobus sedisset,
in Sacra Sede secutus est Joannes X.
Theodoræ junioris, quæ Marozix Soror
erat, auctoritate & potentia electus.
Joannes X. antea Clericus Ravennas, a
Petro illius civitatis Archiepiscopo saepe
Romam

Sæculum X.
A. C. 912.

Papebr.

Flod. vers.
p. 607.

Luitpr. II.
c. 13.

(*) Nicolaus eo ipso, quod obtestetur,
S. Patrem, Romanum Pontificem, ut calumniatores suos & perturbatores Ecclesiæ Constantinopolitanæ castiget, Primatum Ecclesiæ Romanæ atque ejusdem in Sedem Constantinopolitanam Auctoritatem profitetur.